ตอนที่ ๑

ประวัติและความเป็นมาของอำเภอวังชิ้น

ข้อมูลพื้นฐานอำเภอวังชิ้น

ที่มาของชื่อ "วังชิ้น" จากประวัติที่เล่าสืบต่อกันมาว่าที่บ้านผาวัวเลีย (ปัจจุบันอยู่ระหว่างท่าน้ำหน้าวัดบ้านนาใหม่กับท่าวัดบ้านวังชิ้น)ตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำยม จะเป็นบริเวณที่แม่น้ำลึกมาก ซึ่งบริเวณที่มีน้ำลึกมากๆ นี้ ชาวบ้านจะเรียกว่าบริเวณนั้นว่า "วัง" ในฤดูแล้งแม่น้ำยมจะแห้งขอด แต่บริเวณ "วัง" จะยังคงมีน้ำขังตลอดทั้งปี สัตว์นานาชนิดจะอาศัยเป็นแหล่งน้ำกิน โดยเฉพาะวัวป่า เป็นเหตุให้พรานป่าล่าเนื้อ(ภาษาคำเมืองคำว่า "เนื้อ"เรียกว่า "จิ้น")พากันมาล่าวัวป่า และแล่เนื้อบริเวณวังนั้นเอง ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนั้นว่า "วังจิ้น" อันเป็นที่มาของคำว่า "วังชิ้น" ในเวลาต่อมาจนถึงปัจจุบัน

อำเภอวังชิ้น เดิมเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ต่อมาได้โอนการปกครองมาขึ้นกับ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๘๑ และเมื่อ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๑ได้ยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอวังชิ้น ประชาชนในอำเภอวังชิ้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอำเภอวังชิ้น ทำนา ทำสวน ทำไร่

คำขวัญของอำเภอวังชิ้น

พระธาตุขวยปู่คู่บ้าน พระธาตุพระพิมพ์คู่เมือง ลือเลื่องถิ่นส้มเขียวหวาน อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย หัตถกรรมเครื่องใช้เถาวัลย์ อัศจรรย์น้ำพุร้อน

แผนที่อำเภอวังชิ้น

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอวังชิ้นตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดแพร่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๓ ระยะทาง ๘๐ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

- **ทิศเหนือ** ติดต่อกับอำเภอลอง จังหวัดแพร่
- **ทิศตะวันออก** อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
- **ทิศใต้** ติดต่อกับอำเภอศรีสัชนาลัย (จังหวัดสุโขทัย) และอำเภอเถิน (จังหวัดลำปาง)
- **ทิศตะวันตก** ติดต่อกับอำเภอสบปราบและอำเภอแม่ทะ (จังหวัดลำปาง)

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอวังชิ้นแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๗ ตำบล ๖๗ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. วังชิ้น (Wang Chin) มี ๙ หมู่บ้าน

๒. สรอย (Saroy) มี ๘ หมู่บ้าน

๓. แม่ป้าก (Mae Pak) มี ๑๐ หมู่บ้าน

๔. นาพูน (Na Phun) มี ๑๑ หมู่บ้าน

๕. แม่พุง (Mae Phung) มี ๑๔ หมู่บ้าน

๖. ป่าสัก (Pa Sak) มี ๘ หมู่บ้าน

๗. แม่เกิ๋ง (Mae Koeng) มี ๗ หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอวังชิ้นประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง ได้แก่

- **เทศบาลตำบลวังชิ้น** ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลวังชิ้น
- **องค์การบริหารส่วนตำบลวังชิ้น** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังชิ้น (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลวังชิ้น)
- **องค์การบริหารส่วนตำบลสรอย** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสรอยทั้งตำบล
- **องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ป้าก** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแม่ป้ากทั้งตำบล
- **องค์การบริหารส่วนตำบลนาพูน** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาพูนทั้งตำบล
- **องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พุง** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแม่พุงทั้งตำบล
- **องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลป่าสักทั้งตำบล
- **องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เกิ๋ง** ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแม่เกิ๋งทั้งตำบล

ตำบลวังชิ้น

ประวัติและความเป็นมา

ตำบลวังชิ้นเดิมเป็นหมู่บ้านเล็กบนริมฝั่งแม่น้ำยมขึ้นกับอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง ตั้งเมืองขึ้นเมื่อใดไม่ปรากฏทราบแน่ชัดเพียงแต่เล่าสืบกันมาว่า บริเวณที่ตั้งตำบลวังชิ้นนั้นเดิมเป็นป่าและมีแม่น้ำไหลผ่านซึ่งมีความลึกมาก สัตว์ป่าจะลงมาดื่มกินน้ำบริเวณนี้เป็นประจำจึงเรียกบริเวณนี้ว่า วังจิ้น(เนื้อ)ตามภาษาพื้นเมือง หรือ "วังชิ้น"ตามภาษาทางราชการ

สภาพทั่วไปของตำบล :

ตำบลวังชิ้นเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำยมไหลผ่านเหมาะแก่การทำการเกษตรกรรม

อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดเขต ต.แม่เกิ๋ง อ.วังชิ้น จ.แพร่

ทิศใต้ ติดเขต จ.สุโขทัย

ทิศตะวันออก ติดเขต ต.นาพูน อ.วังชิ้น จ.แพร่

ทิศตะวันตก ติดเขต ต.แม่พุง อ.วังชิ้น จ.แพร่

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต.๖,๗๐๑ คน และจำนวนหลังคาเรือน ๑,๒๔๑ หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก ทำสวนส้ม ทำนา ทำการเกษตร

อาชีพรอง ค้าขาย, จักสานเถาวัลย์

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล :

๑. วัดนาใหม่

๒. วัดบางสนุก

๓. วัดวังชิ้น

๔. วัดวังเบอะ

๕. วัดวังแฟน

๖. วัดหาดรั่ว

๗. วัดใหม่กลาง

๘. ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอวังชิ้น

๙. ศาลเจ้า

ประวัติหมู่บ้านวังชิ้น หมู่ที่ ๒ ตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น

บ้านวังชิ้นตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของลำน้ำยม เดิมชื่อ **"ผาวัวเลีย"** เนื่องจากพื้นที่ของหมู่บ้านทางทิศตะวันตก มีสภาพเป็นดินเค็ม พื้นที่ที่มีสภาพเป็นดินเค็มนี้ ชาวบ้านเรียกว่า **"โป่ง"** มีพื้นที่หน้าวัดนาใหม่เยื้องไปทางเหนือประมาณ ๒๐๐ เมตร มีก้อนหินก้อนโตอยู่ก้อนหนึ่ง สมัยนั้นมีสัตว์ป่า อาทิ อีเก้ง กวาง กระทิง วัวป่า ลงมากินดินเค็มและเลียหิน

หินก้อนโตดังกล่าว ก้อนนั้นเลยมีชื่อว่า **“ผาวัวเลีย”** คำว่า **“ผา”** คือหินต่อมาหมู่บ้านที่เกิดขึ้น รอบ ๆ มีชื่อว่า **“บ้านผาวัวเลีย”** มีอยู่ ๒ บ้าน คือบ้านใหม่กลาง อยู่ทางทิศเหนือ ผาวัวเลีย มีชื่อว่า **“บ้านผาวัวเลียเหนือ”** บ้านวัดชิ้นอยู่ทางทิศใต้เรียกว่า **“บ้านผาวัวเลียใต้”** โดยเฉพาะบ้านวังชิ้นแรก ๆ จะเป็นบ้านไร่บ้านสวน ซึ่งเกิดจากพวกพรานป่ามาทำมาหากิน มาทำไร่ ทำนา ล่าเนื้อ โดยปลูกกระต๊อบอยู่ชั่วคราว นานวันเข้าก็มีคนตามที่มา มาอยู่มากขึ้น ส่วนใหญ่มาจากอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ก่อนจะเปลี่ยนชื่อจาก **“บ้านผาวัวเลียใต้”** มาเป็น **“บ้านวังชิ้น”** มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า สมัยก่อนโน้นพรานป่าไปล่าเนื้อที่ **“ผาวัวเลีย”** ได้ยิงวัวป่าด้วยปืนคาบศิลา และวัวป่าเมื่อโดนยิง ก็กระโดดลงลำน้ำยมและตายลอยมาติดที่ **“วังน้ำวน”** ซึ่งอยู่ห่างจากวัดวังชิ้นปัจจุบันไปทางทิศเหนือประมาณ ๓๐๐ เมตร ชาวบ้านก็พากันเอาวัวป่าขึ้นมาชำแหละเนื้อ บนฝั่งภาษาพื้นเมืองเรียกว่า **“ปาดจิ้น”** ต่อมา **“วังน้ำวน”** แห่งนี้เรียกว่า **“วังจิ้น”** ชื่อวังน้ำแห่งนั้นกลายเป็นตำนานที่มาของชื่อหมู่บ้าน ความคลาดเคลื่อนของชื่อดังกล่าวสันนิฐานว่าน่าจะมาจาก การที่ข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่ในการลงทะเบียนชื่อของหมู่บ้าน คงจะมาจากภาคกลาง การเขียนชื่อ**วังจิ้น** จากการบอกของคนในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่คงเข้าใจเป็นภาษาเขียนเป็น **“ชิ้น”** และไม่ได้ทบทวนแก้ไขกันจนเป็น **“วังชิ้น”** ตราบปัจจุบันนี้

สภาพภูมิศาสตร์ บ้านวังชิ้นมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบ ขนานไปกับลำน้ำยม

สภาพภูมิอากาศ เป็นพื้นที่ที่มี ๓ ฤดู

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตป่าของบ้านวังเลียง ต.ทุ่งแล้ง อ.ลอง จ.แพร่

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตบ้านวังชิ้นพัฒนา หมู่ที่ ๑๑ ต.วังชิ้น อ.วังชิ้น จ.แพร่

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตสวนป่าวังชิ้น

ทิศตะวันตก ติดต่อกับลำน้ำยม โดยมีสะพานเชื่อมต่อกับบ้านนาเวียง หมู่ที่ ๗ ตำบลวังชิ้น อ.วังชิ้น จ.แพร่

การคมนาคม ใช้เส้นทางสาย วังชิ้น-นาปลากั้ง

การปกครอง อยู่ในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

อาชีพของประชากร ประชากรร้อยละ ๙๐ มีอาชีพทำนา-ทำสวน

ประชากรร้อยละ ๑๐ อาชีพรับจ้างทั่วไป

ประวัติบ้านวังชิ้นพัฒนา หมู่ที่ ๑๑ ตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่

ประวัติความเป็นมา

บ้านวังชิ้นพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศแต่งตั้งโดย กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย เป็นหมู่บ้านที่แยกจากบ้านวังชิ้น หมู่ที่ ๒ ตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับหมู่บ้านป่ายุบ หมู่ที่ ๔ ตำบลวังชิ้น โดยแนวเขตเริ่มต้นจากจุดรวมห้วยนาสองสาย ไปทางทิศตะวันออกตามทุ่งนา ไปสิ้นสุดที่กึ่งกลางสันม่อนห้วยจำเหี้ยะ ระยะ ๑ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับหมู่บ้านวังเบอะ หมู่ที่ ๓ ตำบลวังชิ้น โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางสันม่อนห้วยจำเหี้ยะ สันม่อนห้วยเดื่อ ไปสิ้นสุดที่ปากห้วยนา

ทิศใต้ ติดต่อกับแม่น้ำยม ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ สิ้นสุดที่ปากห้วยนา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับหมู่บ้านวังชิ้น หมู่ที่ ๒ตำบลวังชิ้น โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจาก

ปากห้วยนา ไปทางทิศเหนือตามลำห้วยนา ไปสิ้นสุดที่จุดรวมห้วยนาสองสาย

สภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศเป็นพื้นที่ ที่มี ๓ ฤดู

การคมนาคม ใช้เส้นทางสาย วังชิ้น-นาปลากั้ง

การปกครอง อยู่ในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

ศาสนา ประชากร ๑๐๐ % นับถือศาสนาพุทธ

อาชีพของประชากร ประชากรร้อยละ ๙๐ ทำนา-ทำสวน ประชากรร้อยละ ๕ รับจ้างทั่วไป ประชากรร้อยละ ๕ ค้าขาย

สถานที่ท่องเที่ยว ริมน้ำยม

สถานที่สำคัญ ศาลากลางบ้าน เป็นที่ประกอบพิธีกรรม และประชุมของหมู่บ้าน

ภาษาพูด เป็นภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ โดยใช้ภาษาเดียวกันกับบ้านวังชิ้น หมู่ที่ ๒ ที่แยกหมู่บ้านออกมา

การแต่งกาย **ผู้ชาย** ชุดหม้อฮ่อม เตี่ยวสะดอ

ผู้หญิง เสื้อหม้อฮ่อม หรือผ้าพื้นเมืองสีขาวแขนกระบอก ผ้าซิ่นกิ้ว

อาหารที่ขึ้นชื่อ ขนมเส้นหมัก ปลาจ่อม ข้าวแคบ และที่ขึ้นชื่อคือก๋วยเตี๋ยวสูตรน้ำอ้อยแบบโบราณ

สินค้าที่สำคัญของหมู่บ้าน ส้มเขียวหวาน ผ้าทอมือของกลุ่มแม่บ้าน

พิธีกรรมของหมู่บ้าน ทำร่วมกันกับหมู่บ้านเดิม คือ บ้านวังชิ้น หมู่ที่ ๒ ตำบลวังชิ้น

สาธารณสมบัติ เช่น โรงเรียน วัด และพิธีกรรมต่าง ๆ ยังใช้ร่วมกับหมู่บ้านเดิม การแยกหมู่บ้านเป็นแต่เพียงทางด้านการบริหารการปกครอง แต่ด้านจิตใจและความรู้สึกความผูกพัน พฤติกรรมต่าง ๆ ชาวบ้านยังมีความสัมพันธ์ฉันท์พี่น้องมีการร่วมพัฒนาช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน

ตำบลสรอย

ประวัติความเป็นมา :

ตำบลสรอย อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ มีระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอวังชิ้น ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร ตามเส้นทางวังชิ้น-เถิน หมายเลขทางหลวง ๑๑๒๔ โดยมีอาณาเขตทิศเหนือจดติดกับตำบลป่าสัก อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ ทิศใต้ จดตำบลแม่ปะ อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ทิศตะวันออก จดตำบลแม่สิน อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีการปกครอง ๑๑หมู่บ้าน โดยอาศัยลำห้วยสรอยเป็นที่อยู่อาศัย

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสรอย ปัจจุบัน

สภาพทั่วไปของตำบล :

เนื้อที่ประมาณ ๑๖,๓๒๔ไร่ หรือประมาณ ๙๘ ตารางกิโลเมตร ซึ่งไม่รวมพื้นที่ทางการเกษตร จำนวน ๖,๕๓๔ไร่ ภูมิประเทศเป็นที่ราบล้อมรอบด้วยภูเขา

อาณาเขตตำบล :

ทิศเหนือ	ติดเขต	ตำบลป่าสัก อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
ทิศใต้	ติดเขต	ตำบลแม่ปะ อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง
ทิศตะวันออก	ติดเขต	ตำบลแม่สิน อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันตก	ติดเขต	ตำบลสบปราบ อำเภอสบปราบ จังหวัดลำปาง

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต. ๖,๕๘๓ คน และจำนวนหลังคาเรือน ๑,๖๗๓ หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก ทำนา ทำสวน/ ทำไร่

อาชีพเสริม รับจ้าง

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล :

๑) ศาลเจ้าพ่อเมืองด้ง ๑๐ แห่ง

๒) วัด ๖ แห่ง

ตำบลแม่ป้าก

ประวัติความเป็นมา :

ตำบลแม่ป้ากได้แยกจากตำบลแม่เกิ๋งเดิมบางหมู่บ้านเดิมมีจำนวน ๘ หมู่บ้าน ราษฎรส่วนใหญ่เป็นชาวพื้นเมือง อพยพมาจาก อ. ลอง จ. แพร่ ปัจจุบันมี ๑๐ หมู่บ้าน เป็นชาวไทยภูเขา ๑ หมู่บ้าน มีนายมอย ผาสุก เป็นกำนัน ได้รับฐานะยกเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ป้าก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐

สภาพทั่วไปของตำบล :

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบเป็นส่วนใหญ่ บางหมู่บ้านอยู่บริเวณที่ราบชายเขา เช่น ม.๑ บ้านโป่ง ต. แม่ป้าก มีจำนวน ๑๐หมู่บ้าน เนื้อที่ประมาณ ๕๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔๗,๖๐๘ไร่

อาณาเขตตำบล :

ทิศเหนือ ติดเขต ต.บ้านกิ่ว, ต.วังเงิน อ.แม่ทะ จ.ลำปาง

ทิศใต้ ติดเขต บ้านสบป้าก ม.๕ ต.แม่เกิ๋ง อ.วังชิ้น จ.แพร่ ติดกับลำน้ำยม ลำห้วยแม่บง

ทิศตะวันออก ติดเขต บ้านแม่รัง, บ้านต้นม่วง ต.บ่อเหล็กลอง อ.ลอง จ.แพร่

ทิศตะวันตก ติดเขต บ้านบอม ต.บ้านกิ่ว อ.แม่ทะ จ.ลำปาง

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต. ๕,๖๓๗ คน และจำนวนหลังคาเรือน ๑,๔๗๒ หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก ทำนา, ทำสวน/ ทำไร่

อาชีพเสริม ทอผ้า รับจ้าง

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล :

๑. บ่อน้ำร้อนแม่จอก

๒. อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย (เขตติดต่อกลุ่มพื้นที่)

๓. อบต. แม่ป้าก

ตำบลนาพูน

ประวัติความเป็นมา :

ตำบลนายพูนเป็นตำบลที่อยู่ทางใต้สุดของจังหวัดแพร่ และเป็นตำบลแรกเริ่มการก่อตั้งอำเภอวังชิ้น ประชากรส่วนใหญ่อพยพมาจากถิ่นฐานอื่น เช่น อ.สูงเม่น จ.แพร่ และอุตรดิตถ์

สภาพทั่วไปของตำบล :

ส่วนใหญ่เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ เป็นพื้นที่สวนป่าไม้สัก และมีที่ราบเป็นเขา สำหรับทำสวนส้มเขียวหวาน

อาณาเขตตำบล :

ทิศเหนือ	ติดเขต	ตำบลไทรย้อย อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
ทิศใต้	ติดเขต	ตำบลแม่สิน อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันออก	ติดเขต	ตำบลแม่สิน อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันตก	ติดเขต	ตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต. ๗,๖๕๔ คน และจำนวนหลังคาเรือน ๑,๙๖๐หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่

อาชีพเสริม รับจ้าง

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล :

๑. สวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

๒. เมืองโบราณ

๓.วัดอมรธรรม วัดแม่แปง วัดวังลึก วัดดอนกว้าง ฯลฯ

๔. โรงเรียนบ้านนาพูน โรงเรียนบ้านนาปลากั้ง โรงเรียนบ้านวังลึก ฯลฯ

๕. อ่างเก็บน้ำแม่สิน

๖. ม่อนหินกอง (ดอยหินภูเขาไฟ)

๗. พลอยไพลิน - เหมืองพลอย

๘. พระธาตุเต่าคำ

ตำบลแม่พุง

ประวัติความเป็นมา :

ปี พ.ศ๒๕๑๔ตำบลสรอยมีหมู่บ้านอยู่ในการปกครองถึง ๑๕ หมู่บ้าน ต่อมาตำบลสรอยได้แยกออกเป็นสองตำบลคือ ตำบลสรอย ออกเป็นตำบลแม่พุง เหตุที่ตั้งชื่อตำบลแม่พุงนั้น ตั้งตามชื่อลำน้ำแม่พุง กำนันคนแรกของตำบลแม่พุง คือ นายคำแดง ตาแว่นอยู่บ้านค้างปินใจแต่เดิมมีประชากรรวมประมาณ ๕๐๐๐คน มีจำนวนหมู่บ้าน ๑๒หมู่บ้าน ปัจจุบันมี ๑๖ หมู่บ้าน กำนันคนปัจจุบันคือ นายเฮือน ใจญา

สภาพทั่วไปของตำบล :

ภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขา ที่ราบสลับภูเขา มีแม่น้ำไหลผ่านตลอดปี มีจำนวนหมู่บ้าน ๑๖หมู่บ้าน มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๖๘ตารางกิโลเมตร ราษฎรมีอาชีพทางการเกษตรร้อยละ ๘๖

อาณาเขตตำบล :

ทิศเหนือ	ติดเขต	ตำบลแม่เกิ๋ง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
ทิศใต้	ติดเขต	ตำบลป่าสัก อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่

ทิศตะวันออก ติดเขต ตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่

ทิศตะวันตก ติดเขต อำเภอสบปราบ

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต. ๘,๖๔๔คน และจำนวนหลังคาเรือน ๒,๔๓๐ หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่

อาชีพเสริม รับจ้าง

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล

๑.โรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง

๒. โรงเรียนมัธยม (ขยายโอกาส) ๒ แห่ง

๓. วัด ๑๓ แห่ง

๔. สถานีอนามัยประจำตำบล ๔ แห่ง

๕.น้ำตกค้างปินใจ น้ำตกห้วยดาว น้ำตกขุนห้วย

๖.อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย

ตำบลป่าสัก

ประวัติความเป็นมา :

ตำบลป่าสัก ตั้งอยู่ทิศใต้ของอำเภอวังชิ้น ห่างจากอำเภอวังชิ้น ๑๘ กิโลเมตร มีป่าไม้เบญจพรรณขึ้นอยู่หนาแน่น โดยเฉพาะไม้สัก ซึ่งมีมากที่สุด จึงได้ชื่อว่าตำบลป่าสัก

สภาพทั่วไปของตำบล :

เป็นพื้นที่ป่าเขามีพื้นที่เกษตรกรรมน้อยมากประมาณ ๓๐% อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้

อาณาเขตตำบล :

ทิศเหนือ	ติดเขต	ตำบลแม่พุง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
ทิศใต้	ติดเขต	ตำบลสรอย อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
ทิศตะวันออก	ติดเขต	อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันตก	ติดเขต	อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต. ๕,๗๒๗ คน และจำนวนหลังคาเรือน ๑,๔๙๗ หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก รับจ้าง

อาชีพเสริม ทำการเกษตร

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล :

๑.ศาลเจ้าพ่อเมืองด้ง

๒. โบสถ์คริสต์ ๑ แห่ง

๓. วัด/ สำนักสงฆ์ ๖ แห่ง

ตำบลแม่เกิ๋ง

ประวัติความเป็นมา :

ตำบลแม่เกิ๋งแยกมาจากตำบลแม่พุง มีจำนวนหมู่บ้านครั้งแรก ๗ หมู่บ้าน กำนันคนแรก คือ นายประเสริฐ ตองแหว ราษฎรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยง อพยพมาจาก ตอนใต้ประเทศจีน ตอนต้นรัชกาลที่ ๕ ปัจจุบันมีทั้งหมด ๘ หมู่บ้าน กำนันคนปัจจุบันคือ นายประเสริฐ ตองแหว

สภาพทั่วไปของตำบล :

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบบางส่วนภายในบริเวณหมู่บ้าน หมู่บ้านอยู่เชิงเขาเป็นที่ราบสลับภูเขา จำนวน ๘ หมู่บ้านเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๕๙ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ๓๔,๙๘๐ ไร่

อาณาเขตตำบล :

ทิศเหนือ ติดเขต ต.แม่ป้าก อ.วังชิ้น จ.แพร่
ทิศใต้ ติดเขต ต.วังชิ้น, ต.แม่พุง อ.วังชิ้น จ.แพร่
ทิศตะวันออก ติดเขต ต.ทุ่งแล้ง อ.ลอง จ.แพร่
ทิศตะวันตก ติดเขต อ.แม่ทะ จ.ลำปาง

จำนวนประชากรของตำบล :

จำนวนประชากรในเขต อบต. ๔,๗๗๙ คน และจำนวนหลังคาเรือน ๑,๒๔๑ หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพของตำบล :

อาชีพหลัก ทำนา ทำสวน ทำไร่

อาชีพเสริม ทอผ้า รับจ้าง

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล :

๑. อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย

๒. น้ำตกปันเจน

๓. วัดสัมฤทธิบุญ

๔. องค์การบริหารส่วนตำบล, บ่อน้ำพระฤาษี